

tydning for Danmark, fordi det derved vilde forhindres, at andre Landes Produkter fik Indpas. Det ærede Medlem trækker paa Smilebaandet og mener rimeligvis, at det danske Flæsks Godhed er af en saadan Overvægt overfor lignende Produkter fra andre Lande, at det nok, naar det kommer frem igen, skal erobre det gamle Marked; men det kunde dog være Tvivl underkastet. Man løber formentlig en stor Risiko ved ikke at gøre alt, hvad der staar i Ens Magt for snarest muligt at faa de danske Landbrugsprodukter frem paa de udenlandske Markeder paa en saadan Maade, at de fuldt ud staar paa Højde med de Produkter, man før Krigen fra dansk Side eksporterede til disse Lande.

Havde der været Tid til at behandle dette Lovforslag i et Udvalg, hvilket der ikke er, vilde vi have stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse. Det vil vi imidlertid ikke gøre nu for ikke at være Aarsag til, at dette Lovforslag ikke kan blive vedtaget inden den 1. Juni. Vi beklager, som sagt, meget, at der ikke er Tid dertil; vi vilde ellers have anmodet Ministeren om meget alvorligt at overveje Spørgsmaalet om at tage det amerikanske Flæsk med ind under Rationeringen.

Saadan som jeg ser paa Forholdene, er der i Øjeblikket en meget alvorlig Situation for hele den danske Landbrugsproduktion. Det alvorlige ligger i, at man ikke kan faa frembragt en tilstrækkelig Mængde af Landbrugsprodukter og derfor heller ikke faa udført en tilstrækkelig Mængde. Det er den ene Side af Sagen, og den kommer vi forhaabentlig over, hvis vi faar en god Høst og rigelige Tilførsler af Produkter, som kan omdannes til Flæsk og Smør. Men den anden Side af Sagen er, at vore Landbrugsprodukter i Øjeblikket ikke kommer frem paa Verdensmarkedet i en saa god Kvalitet som den, i hvilken den kom frem før i Tiden. Jeg vil henstille til Indenrigsministeren stadig at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Jeg ved ganske vist, at Ministeren selvfølgelig gør alt, hvad han kan, for at det kan blive Tilfældet; men den højtærede Minister er jo Mester for et Maskineri, som det er meget vanskeligt at faa til at gaa rundt, og for at faa dette Maskineri til at gaa rundt maa han benytte en Mængde Assistenten. Disses Kvalifikationer kan maaske ikke altid være lige gode; jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa, jeg tror nemlig, at hele det store Maskineri er ved at løbe varmt, og jeg er tilbøjelig til at

tro, at vi trænger til at faa det fornyet. Vi har den Opfattelse, at det er paa høje Tid, at den frie Handel og Omsætning træder i Stedet for den centraliserede Eksport af Landbrugsprodukter. Det vil være til overordentlig stor Skade for det danske Landbrug i Fremtiden, om der ikke fra Ministerens Side gøres alt, hvad der paa nogen mulig Maade kan gøres, for virkelig at varetage Landbrugets Interesser fuldt ud. Muggent Smør, fordærvet Korn og raadne Kartofler tjener ikke til i Udlandet at hævde de danske Landbrugsprodukters gode Renomé.

Vi fra vor Side skal ikke nu, lige saa lidt som tidligere, modsætte os, at Flæsket bliver bragt til den danske Befolkning, at den danske Befolkning kan komme til at forsyne sig med Flæsk til en rimelig Pris, og vi vil derfor stemme for det foreliggende Lovforslag, men vi vil haabe, at næste Gang, vi skal til at lovgive paa dette Omraade, den højtærede Minister da vil vise Rigsdagen det Hensyn at fremkomme med Lovforslaget i saa god Tid, at man virkelig kan faa Lejlighed til at underkaste det en fyldig og indgaaende Behandling.

Jeg vil endnu en Gang henstille til den højtærede Indenrigsminister at gøre alt, hvad der overhovedet kan gøres, for at sikre det danske Landbrug i Fremtiden ved saa snart som muligt at faa etableret og genoptaget Eksporten af danske Landbrugsprodukter til det engelske Marked.

Indenrigsministeren (Rode): De ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Ulrich), fremsatte en Bemærkning, som jeg ikke lød for første Gang: at det var ønskeligt, om Lovforslaget var kommet tidligere. Jeg maa imidlertid hævde, at Lovforslaget ikke har kunnet fremkomme tidligere, og at det ligger i selve Sagen Natur, at det ikke har kunnet det. De Lovforslag, som tilsigter en Ordning for ganske kortvarige Perioder, kan ikke komme frem for Rigsdagen før ganske kort, før den vedkommende Periode begynder. Hvis de kom frem før, vilde de ikke svare til det Kendskab, man har til Forholdene i den Periode, som de skal omhandle. Det ærede 21de Medlem for Hovedstaden (Fr. Andersen) nævnte i saa Henseende et typisk Eksempel, idet han om dette Lovforslag sagde, at det i en senere Bilag trykt Indstilling fra Fællesudvalget dateret den 27. Marts, omtales, at man frygter for, at man ikke vil have dans